

Petri, Dr. Karl, Bestimmungs-Tabelle der mir bekannt gewordenen Arten der Gattung *Lixus* Fab. aus Europa und den angrenzenden Gebieten. (Wiener Entomolog. Zeitg. XXIII. 1904, p. 183—198; XXIV, 1905, 33—48, 101—116.) és külön Bestimmungs-Tabellen der europäischen Colcopteren. Heft 55, Curculionidae II. Theil: Genus *Lixus* F. 1—62. I. Paskau 1904—5.)

Hazánkfia Petri Károly segesvári ág. ev. polgári iskola¹ igazgató, az ormányos bogarak szorgalmas tanulmányozója, e család egyik fajokban gazdag nemét tette újabban vizsgálatainak tárgyává. Ezen vizsgálódások eredménye a bécsi folyóiratban és most külön füzet alakjában is megjelent meghatározó kulcs, mely a palaearktikus *Lixus*-fajokat tárgyalja. Petri 168 fajt és fajváltozatot, ismertet dolgozatában és csak 13 faj maradt előtte ismeretlen. A *Lixus*-nemet négy alnemre osztja: *Phyllixus* Petri, *Hypolixus* Schh. *Lixus* s. str. és *Ileonus* Schh., melyek közül az első új. Az új fajok és fajváltozatok közül minket közelebről csak három érdekel, mert ezek faunánkból valók, u. m. *L. iridis* var. *caucasicus*, mely a Kaukázus, Ural, Dél-Oroszország és az Alexander-hegységen kívül hazánkban is előfordul, *L. algirus* var. *hungarus* Budapest-ről való és *L. bardanae* var. *scutulatus* magyarországi. Faunánkra új még a *L. lateralis* Panz., mely Horvátországban és *L. ascanii* var. *circumdatus* Schh., mely Magyarországon és Boszniában fordul elő.

Csikó Ernő.

Horváth, Géza dr., *Conspectus specierum generis Graphosoma*: Annales Mus. Nat. Hungarie. Vol. I. 1903. p. 345—354. — *Synopsis generis Doratura*: Ibid. p. 451—459. — *Monographia Colobathristinarum*: Ibid. Vol. II. 1904. p. 117—172. — *Species palaearticae generis Caliscelis*: Ibid. 378—385.

Tisztán rendszertani munkálatok, a melyek azonban a fellelt csoportokat kimerítően tárgyalják, igen becsesek és hálásan üdvözlendők. Így nyilatkozik róluk Speiser P. a „Zeitschrift für wissenschaftl. Insektenbiologie“ című folyóiratban. A *Graphosoma*-nem palaearktikus, 6 faia és 6 fajváltozata közül szerző kettőt, illetve egyet ír le ez alkalommal; legismertebb képviselőjéről, a piros-feketén csikozott *G. lineatum*-ról kimutatja, hogy az összes európai példányok a var. *italicum*-hoz tartoznak, a törzsfaj Észak-Afrikában fordul elő, állítólag Kórkizában is található. Ugyszintén tisztán palaearktikus a *Doratura*-nem biztos 8 faja, (a kilenezedik Perzsiából, valószínűleg nem tartozik ide), melyek Szibériától Fran-